

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 639/2563

พนักงานอัยการจังหวัดพลจัตมา นาย ส. กับพวกผู้ร้อง นาย ถ. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 44/1, ป.วิ.อ. มาตรา 43, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 291, ป.อ. มาตรา 300, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 78, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160, พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 6, พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 42, พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 59, พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 60, พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 64, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 227

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำฟ้องของโจทก์ที่ขอให้พิพากษาลงโทษจำเลยในข้อหาขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายและเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสเป็นการฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา โดยผู้ร้องทั้งสองเป็นผู้ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องทั้งสองตาม ป.วิ.อ. มาตรา 44/1 และค่าสินไหมทดแทนเพราะเหตุได้รับอันตรายแก่ชีวิตและแก่กายดังกล่าว มิใช่ทรัพย์สินหรือราคาทรัพย์สินที่ผู้เสียหายสูญเสียไปเนื่องจากการกระทำความผิดในคดีลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ โจรสลัด กรรโชก ฉ้อโกง ยักยอกหรือรับของโจรตาม ป.วิ.อ. มาตรา 43 โจทก์ไม่มีสิทธิร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องทั้งสอง โจทก์จึงไม่มีสิทธิฎีกา

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 291, 300 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 4, 43, 78, 157, 160 พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 6, 42, 59, 60, 64 จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นาย ส. ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน 50,000 บาท และนาย ถ. ทายาทโดยธรรมของผู้ตาย ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทน 200,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291, 300 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (4), 78 วรรคหนึ่ง, 157, 160 วรรคสอง พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.2522 มาตรา 6 วรรคหนึ่ง (ที่ถูก มาตรา 6 (1)), 59, 60 (ที่ถูก ไม่ต้องปรับบทมาตรา 60), 64 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิด ไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายและได้รับอันตรายสาหัส เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 3 ปี ฐานขับรถในทางซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นแล้วไม่หยุดรถให้ความช่วยเหลือและแสดงตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที จำคุก 4 เดือน ฐานขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ปรับ 1,000 บาท ฐานใช้รถยนต์ที่ไม่ได้จดทะเบียนเสียภาษีประจำปี (ที่ถูก ฐานใช้รถที่ยังมิได้จดทะเบียน) ปรับ 4,000 บาท รวมจำคุก 3 ปี 4 เดือน ปรับ 5,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ให้จำเลยชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ร้อง

ที่ 1 จำนวน 33,300 บาท และชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ร้องที่ 2 จำนวน 66,600 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 23 กรกฎาคม 2560 เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องทั้งสอง ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ ค่าขออื่น

นอกจากนี้ให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์ฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายและเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส กับฐานขับรถในทางซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นแล้วไม่หยุดรถให้ความช่วยเหลือ และแสดงตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที และยกคำร้องขอให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนของผู้ร้องทั้งสอง นอกจากนี้แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง ขณะเกิดเหตุมีฝนตกหนักนาย ธ. ผู้ตาย ขับรถจักรยานยนต์ โดยมีนาย ส. ผู้ร้องที่ 1 นั่งซ้อนท้ายแล่นไปตามถนน เมื่อถึงบริเวณที่เกิดเหตุได้เกิดอุบัติเหตุเป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตายและผู้ร้องที่ 1 ได้รับอันตรายสาหัส หลังเกิดเหตุเจ้าพนักงานตำรวจยึดรถแทรกเตอร์ของจำเลยไปตรวจสอบ โดยเจ้าหน้าที่ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน 4 ตรวจพิสูจน์รถแทรกเตอร์และรถจักรยานยนต์ดังกล่าว และจัดทำรายงานการตรวจพิสูจน์ร่องรอยเสียหาย สำหรับความผิดฐานขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และฐานใช้รถที่ยังมีได้จดทะเบียน ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ส่วนที่โจทก์ฎีกาขอให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น เห็นว่า คำฟ้องของโจทก์ที่ขอให้พิพากษาลงโทษจำเลยในข้อหาขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย และเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสเป็นการฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา โดยผู้ร้องทั้งสองเป็นผู้ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องทั้งสองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 44/1 และค่าสินไหมทดแทนเพราะเหตุได้รับอันตรายแก่ชีวิตและแก่กายดังกล่าว มิใช่ทรัพย์สินหรือราคาทรัพย์สินที่ผู้เสียหายสูญเสียไปเนื่องจากกระทำความผิดในคดีลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ โจรสลัด กรรโชก ฉ้อโกง ยักยอกหรือรับของโจรตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 43 โจทก์ไม่มีสิทธิร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องทั้งสอง โจทก์จึงไม่มีสิทธิฎีกา ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ในประการแรกว่า จำเลยกระทำความผิดฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายและเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส กับฐานขับรถในทางซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นแล้วไม่หยุดรถให้ความช่วยเหลือและแสดงตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันทีตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ โดยที่โจทก์ฎีกาว่า โจทก์มีผู้ร้องที่ 1 เป็นประจักษ์พยานและมีพยานพฤติเหตุแวดล้อมที่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์มาเป็นพยานที่สนับสนุนว่าจำเลยเป็นผู้ขับรถแทรกเตอร์คันเกิดเหตุชนกับรถจักรยานยนต์ของผู้ตาย พยานหลักฐานโจทก์จึงเพียงพอให้รับฟังลงโทษจำเลยได้แล้วนั้น โจทก์มีผู้ร้องที่ 1 เป็นพยานเบิกความว่า ก่อนเกิดเหตุพยานนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์คันที่ผู้ตายขับกลับบ้านซึ่งขณะนั้นฝนตกหนัก พยานจึงก้มหน้าและใช้มือบังที่หน้าผาก เมื่อถึงบริเวณที่เกิดเหตุพยานได้ยินเสียงผู้ตายร้อง พยานจึงเงยหน้าขึ้นมองเห็นรถแทรกเตอร์ อยู่ห่างประมาณ 5 ถึง 6 เมตร คนขับเป็นชายได้ขับรถคันดังกล่าวไปต่อโดยไม่หยุด ซึ่งท้ายรถคันดังกล่าวมีหลอดไฟกลมเล็ก 2 หลอด เห็นว่า โจทก์มีผู้ร้องที่ 1 เป็นประจักษ์พยานเพียงปากเดียว แต่พยานปากดังกล่าวไม่อาจเบิกความยืนยันได้ว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ความว่า ขณะเกิดเหตุเป็นเวลากลางคืนมีฝนตกหนักและบริเวณที่เกิดเหตุเป็นที่มืดไม่มีแสงสว่าง โอกาสที่ผู้

เรื่องที่ 1 จะมองเห็นและจดจำได้ว่าคนร้ายเป็นใครย่อมเป็นไปได้ยาก ประกอบกับในข้อที่ผู้ร้องที่ 1 เบิกความว่า รถแทรกเตอร์คันเกิดเหตุเป็นรถแทรกเตอร์ ยี่ห้อฟอร์ด สีน้ำเงิน แต่ตามบันทึกคำให้การในชั้นสอบสวน ผู้ร้องที่ 1 กลับให้การเพียงว่ารถแทรกเตอร์คันเกิดเหตุสีน้ำเงินเท่านั้น โดยไม่ได้ระบุยี่ห้อแต่อย่างใด คำเบิกความของผู้ร้องที่ 1 ดังกล่าวจึงมีน้ำหนักน้อย ทั้งข้อเท็จจริงคงได้ความจากพยานโจทก์ปากนายวิสูตร นายเดชา และนายสุเมธ เพียงว่า พยานเห็นรถแทรกเตอร์อยู่ใกล้กับบริเวณที่เกิดเหตุเท่านั้น โดยพยานทั้งสามปากดังกล่าวไม่อาจยืนยันได้เช่นกันว่า จำเลยเป็นคนขับรถแทรกเตอร์คันเกิดเหตุหรือไม่ ประกอบกับในข้อที่นายวิสูตรและนายสุเมธเบิกความว่า ไฟท้ายของรถแทรกเตอร์คันดังกล่าวส่องสว่างเพียงหลอดเดียวเท่านั้น ขัดแย้งกับที่ผู้ร้องที่ 1 เบิกความว่า ท้ายรถแทรกเตอร์คันเกิดเหตุนั้นมีหลอดไฟกลม 2 หลอด ให้ความสว่างแต่ไม่ชัดเจน แม้หลังเกิดเหตุเจ้าพนักงานตำรวจตรวจยึดรถแทรกเตอร์ของจำเลยได้ก็ตาม แต่เจ้าหน้าที่ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน 4 ตรวจพบเพียงว่า รถแทรกเตอร์ของจำเลยไฟท้ายทั้งสองข้างชำรุด แต่ไฟส่องท้ายที่ติดตั้งบริเวณหลังรถทั้งสองข้างอยู่ในสภาพใช้งานได้ และเมื่อตรวจพิสูจน์ร่องรอยเฉี่ยวชนระหว่างรถแทรกเตอร์ของจำเลยกับรถจักรยานยนต์คันเกิดเหตุแล้วไม่พบร่องรอยความเสียหายใดที่สอดคล้องและเข้ากันได้กับรถจักรยานยนต์คันเกิดเหตุที่มีรอยเฉี่ยวชนเสียหายมากบริเวณส่วนหน้า จึงไม่อาจยืนยันได้ว่ารถทั้งสองคันเฉี่ยวชนกันหรือไม่ อย่างไร ดังนี้ เมื่อคดีนี้เป็นคดีอาญา ซึ่งจำเลยให้การปฏิเสธ จึงเป็นหน้าที่ของโจทก์ที่จะต้องนำพยานหลักฐานเข้าสืบเพื่อสนับสนุนฟ้อง และพิสูจน์ให้ได้ความชัดเจนว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา แต่พยานหลักฐานเท่าที่โจทก์นำสืบมายังไม่ชัดเจนว่าจำเลยเป็นคนขับรถแทรกเตอร์คันเกิดเหตุหรือไม่ เมื่อจำเลยให้การปฏิเสธมาโดยตลอด พยานหลักฐานโจทก์เท่าที่นำสืบจึงมีน้ำหนักน้อยและรูปคดียังมีความสงสัยตามสมควรว่า จำเลยกระทำความผิดฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายและเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส กับฐานขับรถในทางซึ่งก่อให้เกิดเหตุแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นแล้วไม่หยุดรถให้ความช่วยเหลือและแสดงตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันทีหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227 วรรคสอง และคดีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยฎีกาของโจทก์ข้ออื่นอีกเพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายกฟ้องในความผิดฐานดังกล่าวมานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

ปกรณ์ วงศาโรจน์ · ประทีป อ่าววิจิตรกุล · เอกศักดิ์ ยันตรปกรณ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/639/2563>